

результати роботи: оригінальність художнього образу моделі, відповідність відтворення об'ємно-просторової форми моделі, фактурних ефектів.

Проблемне навчання є важливою складовою підготовки майбутніх фахівців, формує гармонійно розвинену творчу особистість, яка може логічно мислити, знаходити рішення в різних проблемних ситуаціях, систематизувати і накопичувати знання, здатна до високого самоаналізу та саморозвитку.

### Список використаної літератури

1. *Гайдук Л. М., Васильєва І. В.* Сучасні технології моделювання і художнього оздоблення одягу. Київ: КНУТД, 2008. 129 с.
2. *Кісіль М. В.* Фактурне формоутворення в текстилі: актуальні напрямки та перспективи використання в дизайні одягу. *Вісник ХДАДМ*: зб. наук. пр. / за ред. В. Я. Даниленка. Харків: ХДАДМ, 2012. С. 22–24 (Мистецтвознавство: № 8)
3. *Николаєва Т. В.* Тектоника формообразования костюма: учеб. пособие. Киев: Аристей, 2005. 224 с.: ил.
4. *Савенко І. В.* Методика навчання вчителя технологій основ дизайну. Полтава : ПП «Астрая», 2017. 340 с.

Юлія КЕРБУТ

## ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «ОСНОВИ СУЧАСНОГО ВИРОБНИЦТВА»

Наше сьогодення характеризується кардинальними змінами у різних сферах життя. Це стосується політичних та економічних перетворень, а також ряду інших, що помітно впливають на рівень життя населення у світі. Насамперед варто звернути увагу на те, що суспільство стало приділяти першочергову увагу інформаційним технологіям.

Існують показники, що яскраво характеризують такий стан. Так, обсяг ринку інформаційних систем кожні п'ять років подвоюється. Темпи розвитку світового ринку інформаційних технологій і систем перевищує дванадцять відсотків на рік. Є дані, які підтверджують, що тільки інформаційні технології та системи створюють близько десяти мільйонів робочих місць та забезпечують значне збільшення внутрішнього національного продукту [1].

Під інформаційними технологіями розуміється переробка інформації на базі комп'ютерних обчислювальних систем.

На базі сучасної техніки з'являється новий вид технологій – інформаційні. До них належать процеси, де «вихідним матеріалом» і «продукцією» є інформація. Зрозуміло, що інформація, яка переробляється, зв'язана з визначеними матеріальними носіями, отже, ці процеси включають також переробку речовини і переробку енергії. Але останнє не має істотного значення для інформаційних технологій. Головну роль тут грає інформація, а не її носій. Як виробничі, так і інформаційні технології виникають не спонтанно, а в результаті технологізації того чи іншого соціального процесу, тобто цілеспрямованого активного впливу людини на ту чи іншу область виробництва і перетворення її на базі машинної техніки [2].

Навчальна дисципліна «Основи сучасного виробництва» викладається студентам першого курсу спеціальності 014.10 Середня освіта (Трудове навчання та технології). Метою вивчення дисципліни є сформувати у студентів уявлення про сутність технологічних перетворень навколишньої дійсності; про способи перетворюючої діяльності людини, її еволюцію й тенденції розвитку, результати і наслідки впливу виробничої діяльності на особистість, суспільство і природу; основні галузі виробництва.

У результаті вивчення дисципліни студенти зможуть описувати функції, етапи, тенденції розвитку техніки та його зв'язок з розвитком суспільства й науки;

функціональні елементи та будову машин; уявляти шляхи розвитку перспективних технологічних процесів; класифікувати машини та техніку за різними ознаками; характеризувати різновиди технічних систем; описувати організацію, склад, структуру основних галузей виробництва.

Використання відеоматеріалів та деяких демоверсій програмного забезпечення при вивченні таких тем кую як: *ТЕХНОЛОГІЧНІ ПРОЦЕСИ У ВИРОБНИЦТВІ* (Організація і склад технологічного процесу. Структура технологічного процесу. Типізація, спеціалізація і комбінування технологічних процесів); *АВТОМАТИЗАЦІЯ ВИРОБНИЧИХ ПРОЦЕСІВ* (Шляхи автоматизації технологічних процесів. Комп'ютеризація технологічних процесів. Застосування промислових роботів. Гнучкі автоматизовані виробництва); *ЛЕГКА І ХАРЧОВА ПРОМИСЛОВІСТЬ* (Загальна характеристика і галузева структура легкої промисловості. Текстильна промисловість. Швейна промисловість. Виробництво шкіри та виробів із неї. Технологія виробництва цукру. Технологія виробництва м'яса, молока та м'ясомолочних продуктів) допомагають студентам більш глибоко та доступніше оволодіти навчальним матеріалом, візуально розібратися з етапами виробничого процесу тієї чи іншої галузі промисловості.

Наприклад, під час лабораторного заняття за темою «Основні галузі легкої промисловості» студенти переглядають добірку відеоматеріалів про технологічний процес виготовлення лляної тканини. Де чітко розділені всі виробничі етапи від підбору матеріалу, тобто ноток відповідної якості та різновиду до фасування та маркування готової продукції – рулонів лляної тканини. Детально демонструється та характеризується виробниче промислове обладнання (прядильні верстати, машини для прання, фарбування та сушки тканини, машини для штампування малюнку на тканині, фасувальні машини та обладнання перевірки якості готової продукції) його технічні параметри, програмні налаштування та особливості роботи.

У студентів формується розуміння цілісного алгоритму виробничого процесу на підприємстві. Також невід'ємною частиною виробництва є не тільки технічний аспект, тобто облаштовані сучасним обладнанням лінії виробництва, але й відповідне програмне забезпечення автоматизованих машин яке змінюється та вдосконалюється дуже швидко.

Саме тому, готуючи майбутніх фахівців, потрібно робити акцент не тільки на сухому теоретичному матеріалі, але й підкріплювати його візуалізацією за допомогою сучасних інформаційних технологій.

### **Список використаної літератури**

1. Використання сучасних інформаційних технологій і програмних продуктів. URL: [https://ru.osvita.ua/vnz/reports/econom\\_pidpr/21931/](https://ru.osvita.ua/vnz/reports/econom_pidpr/21931/) (дата звернення: 22.12.2020 )
2. Інформаційні технології. URL: <http://surl.li/dnof> (дата звернення: 22.12.2020 )

**Максим ЛУТФУЛЛІН**

### **ДЕДУКТИВНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МИСЛЕННЯ УЧНІВ**

Дедукція є одним із видів умовиводу, який дає можливість застосувати певне істинне твердження до того чи іншого конкретного випадку; при цьому відбувається логічний перехід від загального до окремого. Дедуктивні методи широко застосовуються у побудові наукових теорій і концепцій, зокрема, в математиці, фізиці та інших фундаментальних науках. Широке застосування знаходить дедукція також у викладі навчального матеріалу в підручниках для учнів старшого шкільного віку і для студентів вищих закладів освіти.

Перевагою такого викладу є його стислість, але на шляху практичної реалізації цієї переваги в загальноосвітніх школах виникають значні труднощі. Викладений